

FÖRKLARANDE BESKRIVNING

TILL

FEM STANDARDFORMULÄR SOM KOMPLEMENT TILL FÖRFARANDET FÖR VERKSTÄLLIGHET AV GRÄNSÖVERSKRIDANDE EKONOMISKA PÅFÖLJDER SOM FASTSTÄLLS I RAMBESLUT 2005/214/RIF

Rådets rambeslut 2005/214/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff¹ (nedan kallat *rambeslutet*) antogs den 24 februari 2005. Instrumentet gör att en rättslig eller administrativ myndighet kan överföra ett bötesstraff direkt till en myndighet i ett annat EU-land och få straffet erkänt och verkställt utan ytterligare formaliteter. Förfarandet tillämpas främst i situationer där böter har ådömts en person som inte är bosatt i det EU-land där ett brott begåtts, underlåter att betala böterna och därefter lämnar det landets territorium. Den fastställda fristen för genomförande av rambeslutet var den 22 mars 2007. Under perioden fram till 2017 har nästan alla medlemsstater genomfört rambeslutet och hundratusentals fall överförs årligen mellan de olika medlemsstaterna.

Vid översändande av ett beslut om bötesstraff ska den utfärdande staten översända ett intyg (i bilaga till rambeslutet) på det officiella språket i den medlemsstat som verkställer beslutet. Intyget ska innehålla alla relevanta uppgifter som gör det möjligt för den verkställande staten att erkänna och verkställa beslutet. En av principerna i rambeslutet är att ärenden ska överföras direkt från en behörig myndighet i en medlemsstat till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat. Rambeslutet föreskriver i flera fall att dessa behöriga myndigheter måste samråda med eller underrätta varandra under förfarandet (t.ex. artiklarna 7, 9, 11, 12 och 15 i rambeslutet). Rambeslutet innehåller dock inte några regler om vilken språkordning som gäller vid dessa kontakter.

Erfarenheterna från de senaste åren har visat att andra typer av standardiserade formulär behövs för att underlätta utbytet av uppgifter om enskilda ärenden mellan de ansvariga myndigheterna. Varje gränsöverskridande begäran om erkännande och verkställighet av bötesstraff leder normalt till minst två uppföljande skrivelser från den verkställande staten till den utfärdande staten, nämligen ett meddelande om att ärendet har tagits emot/godtagits och ett meddelande med det slutliga resultatet av verkställigheten. Vissa ärenden kräver mer informationsutbyte mellan berörda stater.

De språkliga skillnaderna inom EU gör den omfattande kommunikation som sker enligt rambeslutet till ett kostsamt och tidskrävande förfarande. För det första på grund av kostnaderna för översättning och för det andra eftersom det ofta tar tid att precisera innebörden av vissa meddelanden och den tid som behövs för översättning av dokument.

På initiativ av Tyskland har en expertgrupp inrättats för att utarbeta vissa standardformulär som skulle kunna användas vid gränsöverskridande ärenden om erkännande och verkställighet av bötesstraff. Syftet är att underlätta erkännande- och verkställighetsprocessen, utan att någon ytterligare översättning krävs.

De fem standardformulären påverkar inte rambeslutets materiella innehåll och saknar normativ verkan. De respektive nationella myndigheternas användning av formulären vilar

---

¹ EUT L 76, 22.3.2005, s. 16.

på helt frivillig grund. Medlemsstaterna uppmuntras dock att främja användningen av formulären, eftersom de skulle främja rambeslutets mekanism för verkställighet av gränsöverskridande böter och leda till minskade ekonomiska och administrativa bördor i samband med förfarandet.

Ett framtida elektroniskt utbyte av informationen i formulären skulle också kunna övervägas i ett senare skede.

EXPERTGRUPPENS METODOLOGI

Tillvägagångssätt

Vid sitt möte den 13 april 2016 föreslog rådets arbetsgrupp för straffrättsligt samarbete, på grundval av ett initiativ från Tyskland, att vissa medlemsstater skulle forma en expertgrupp för att diskutera och utarbeta standardformulär i syfte att underlätta förfarandet för gränsöverskridande verkställighet av bötesstraff. Europeiska kommissionen har samtyckt till att medverka i utarbetandet och samordna arbetet.

Experter från Polen, Finland, Tyskland och Nederländerna har erbjudit sig att delta i expertgruppen. Två expertmöten har ägt rum – den 16 oktober 2016 och den 22 november 2016 – i lokaler som tillhör DG JUST. Dessa möten syftade till att diskutera idéer och utarbeta olika formulär. Resultatet av expertgruppens arbete lades fram för medlemsstaterna vid mötet i arbetsgruppen för straffrättsligt samarbete den 16 december 2016². På grundval av skriftliga kommentarer från medlemsstaterna har experterna omformulerat texten till de 5 formulären. Syftet med föreliggande **beskrivning är att förklara motiven bakom tillkomsten av formulären och att ingående redogöra för varje formulär. Detta bör göra det möjligt för rättstillämpare att använda formulären korrekt i sitt dagliga arbete.** Vid arbetsgruppens möte den 21 juni 2017 diskuterades och antogs texten i formulären³.

Expertgruppens tillvägagångssätt bygger på rambeslutets inre logik/system och på dess erfarenheter från minst fem års praktiskt arbete på grundval av rambeslutet. Utgångspunkten vid utformningen av formulären var förfarandet för verkställighet av ett gränsöverskridande bötesstraff, varvid särskild hänsyn togs till den information som gör verkställigheten framgångsrik, nämligen detinformationsutbyte som krävs mellan den utfärdande och den verkställande staten.

Varför fem formulär?

De fem formulären skapades för att tillgodose de olika behov av information som kan framkomma i samband med verkställighetsförfarandet. Även om vissa medlemsstater uppmanade experterna att överväga en inskränkning av antalet formulär och slå samman vissa aspekter av de olika formulären beslutade man, efter nya överväganden av experterna, att behålla lösningen med fem olika formulär. Det bakomliggande argumentet är att de fem formulären är inriktade på olika aspekter av förfarandet. Formulär 1–3 är avsedda att bli de oftast använda formulären. En lösning som innebär att man inte lägger all relevant information, särskilt om betalningsförfarandet, i ett enda formulär kommer att underlätta det löpande arbetet för de behöriga myndigheterna. Eftersom användningen av formulären inte är obligatorisk, står det medlemsstaterna fritt att göra bruk av dem allteftersom behov uppstår.

---

² Dok. 14898/16 JAI 1007 COPEN 361 EJN 83

³ Dok. 9610/17 JAI 540 COPEN 177 EJN 39

För att ytterligare underlätta det dagliga arbetet för handläggare och användningen av formulären, beslutades det att formulären skulle finnas tillgängliga på 23 EU-språk.

BESKRIVNING AV FORMULÄREN

Formulär 1

Enligt artiklarna 11, 12 och 15 i rambeslutet ska den behöriga myndigheten i den utfärdande staten lämna viss information till den behöriga myndigheten i den verkställande staten. För att förenkla denna kommunikation föreslår expertgruppen att man ska använda sig av formulär 1. De två viktigaste punkterna är frivillig betalning (avsnitt d) och helt eller delvis inställande av verkställighet (avsnitt e).

Formulär 2 (fullständigt erkännande) och formulär 3 (fullständig verkställighet)

Formulär 2 och 3 omfattar de två mest använda meddelandena enligt rambeslutet, nämligen fullständigt erkännande och fullständig verkställighet. Detta är också orsaken till att dessa båda formulär kommer före de två andra formulären (formulär 4 och 5) som omfattar alla andra tänkbara scenarier.

Formulär 2 (fullständigt erkännande)

Formulär 2 och 4 rör den information som den verkställande staten ska lämna till den utfärdande staten om beslutet att erkänna och verkställa beslutet. Enligt den praktiska erfarenheten erkänns besluten till fullo i de flesta fall (i Nederländerna erkänns exempelvis omkring 97 % av besluten till fullo). Därför utarbetades ett separat och framför allt kortare formulär. I dessa fall kan den behöriga/centrala myndigheten i den verkställande staten helt enkelt ta ett formulär, kryssa för en ruta, notera det berörda beloppet och skicka formuläret till den utfärdande staten. Detta är lätt gjort och den ansvariga personen behöver inte bry sig om alla andra möjliga utfall av förfarandet. Även den behöriga myndigheten i den utfärdande staten kan på ett ögonblick se vad för slags meddelande den har mottagit, även om det är på den verkställande statens språk.

Formulär 3 (fullständig verkställighet)

Formulär 3 och 5 behandlar den information som den verkställande staten måste ge den utfärdande staten om (resultatet av) verkställighetsförfarandet. Erfarenheten visar att efter erkännandet erläggs i flertalet fall full betalning. Därför utarbetades ett separat och kortare formulär för detta stora antal fall. Precis som när det gäller fullständigt erkännande kan den behöriga/centrala myndigheten i den verkställande staten helt enkelt ta ett formulär, kryssa för en ruta, notera det berörda beloppet och skicka formuläret till den utfärdande staten.

Formulär 4 (partiellt erkännande och fullständigt icke-erkännande) och formulär 5 (resultat av verkställigheten av beslutet):

Eftersom fullständigt erkännande och fullständig betalning omfattas av formulär 2 och 3 finns ett behov av att täcka in alla andra möjliga utfall. Därför utarbetade expertgruppen två andra formulär, som gör en tydlig åtskillnad mellan erkännandefasen (formulär 4) och verkställighetsförfarandet (formulär 5).

Formulär 4

Formulär 4 är kopplat till erkännandefasen och täcker alla andra utfall än fullständigt erkännande.

Den inledande informationen (avsnitt d.1 och d.2) är den viktigaste: Vad blev resultatet av erkännandeförfarandet – fullständig vägran att erkänna eller partiellt erkännande? - och i händelse av ett partiellt erkännande: till vilket belopp har beslutet erkänts.

Nästa fråga är varför beslutet inte till fullo har erkänts. Därför anges i formulär 4 de olika skälen för att vägra erkänna ett beslut, helt eller delvis:

- Formulär 4 inleds med de vägransgrunder som räknas upp i artikel 7 och artikel 20.3 i rambeslutet (avsnitt d.3).
- Andra skäl för vägran utöver de som anges i artikel 7 och artikel 20.3 i rambeslutet, till exempel den berörda personens dödsfall, anges i avsnitt d.4. När ett av dessa skäl är tillämpligt finns det formellt ingen grund (bosättning eller inkomst i den verkställande staten) att överföra ärendet till den verkställande medlemsstaten (artikel 4.1 i rambeslutet).

Utöver uppgiften om att beslutet endast delvis har erkänts kan det finnas annan information om det bötesstraff som har erkänts. Sådan information kan tillhandahållas om den finns tillgänglig redan vid tidpunkten för beslutet (avsnitt e):

- I vissa verkställande stater avgörs frågorna om erkännande av ett utländskt beslut och godkännande av betalning i form av delbetalningar inom ramen för ett och samma beslut. Informationen om att delbetalning har godkänts kan vara mycket värdefull information för sådana utfärdande stater där godkännande av delbetalning inverkar på preskriptionstiden. Avsnitt e.1 fyller detta syfte.
- Avsnitt e.2 och e.3 tar upp andra anledningar till varför det belopp som ska verkställas är lägre än det totala bötesbelopp som anges i intyget.

Formulär 5 (resultat av verkställighet av beslutet)

Eftersom det finns särskilda formulär för fullständigt erkännande, fullständig verkställighet respektive fullständig/delvis vägran att verkställa behövs det ett formulär som täcker alla andra möjliga utfall av verkställighetsförfarandet, och dessa har inkluderats i formulär 5.

Det finns vissa verkställande stater där frågan om betalning i form av delbetalningar inte får omfattas av samma beslut som rör erkännandet, utan behandlas i ett senare skede av verkställighetsförfarandet. Informationen om att delbetalning har godkänts kan vara mycket värdefull information för sådana utfärdande stater där godkännande av delbetalning inverkar på preskriptionstiden. Därför bör denna information också ingå i formulär 5, men utifrån en annan synvinkel (avsnitt d).

Den första information som lämnas efter det att verkställigheten har avslutats rör datumet för avslutandet av verkställighetsförfarandet och resultatet av detta. Denna information lämnas i avsnitt e.1. och e.2.

Om ett belopp har dragits av efter erkännandet av beslutet finns det utrymme att lämna denna information i avsnitt e.3.

Avsnitt e.4 anger skälen för att avbryta verkställigheten (utöver fullständig verkställighet). Avsnitt e.4 behandlar de skäl för avbrytande som anges i artiklarna 12.2, 11.1 och 9.1 i rambeslutet. Eftersom artikel 9.1 i rambeslutet hänvisar till grunderna för att avbryta verkställigheten på grundval av den verkställande statens lagstiftning, omfattar denna del av

formuläret, vid sidan av de vanligaste skälen för avbrytande, också möjligheten att ange "andra skäl".
